

Ha valaki énutánam akar jönni...

Mk.8:34-36 „A sokaságot pedig az ő tanítványaival együtt magához szólítván, monda nékik: Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem. Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; valaki pedig elveszti az ő életét én érettem és az evangéliomért, az megtalálja azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?„

Amikor azt látjuk a kereszténységben, hogy az Úr Jézus követésében annyiféle gyakorlatot követnek a testvérek, akkor különösen fontos, tisztán látni ahhoz, hogy el lehessen dönteni, mi a követésének a helyes módja, mi az, ami támpontokat ad a követésének gyakorlásában. Sokszor a gyülekezetekben kialakult gyakorlat szerint tanácsolják egymást a hívők abban, hogyan kell helyesen eljárni Jézus után. Vannak szélsőséges példák is, amik értelmetlenek és riasztóak az igét értők, de még a világ számára is, mégis tömegek gyakorolják az önkorbácsolást, a keresztre feszítés imitálását és különböző önkínzó gyakorlatok végzését. Teszik ezt attól függően, hogy melyik földrészen, melyik gyülekezetbe járnak. Mindenhol vannak jó és rossz példák. Itt Európában csak kissé térnek el a hívők Jézus követésében, de eltérnek annyira egymástól, hogy érdemes legyen foglalkozni ezzel a kérdéssel. Főleg, hogy az Úr Jézus ilyen egyértelmű útmutatást ad, csak meg kell érteni. Megalapozott a kérdés; Akkor hogyan is kell menni Jézus után?

Had hozzak a hétköznapokból egy egyszerű példát. Úgy kell menni utána, mint a túrázónak a túravezető után. A tapasztaltat követnie kell a tapasztalatlanoknak. Ez a szabály. A tapasztalt tudja, merre kell menni, mitől kell tartani, mit kell elkerülni, hol van veszély, hol van biztonság és merre van a cél. Neki van egy olyan múltja, ami alkalmassá, méltóvá teszi arra, hogy a többieket vezesse. Hogy mindenki épségben és időben célba érjen a „követési” szabályt ismerni kell. Jézus követésében is van három szabály, amit Ő maga mond mindenkinek, (nem csak a zsidóknak) aki utána akar menni: Először is, tagadja meg önmagát, másodsor, vegye fel a keresztyét és harmadszor szorososan kövesse, *nem szem elől tévesztve*.

Nézzük ezeket sorban:

1. Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát

Ezt lehet úgy érteni rosszul, hogy az ember tagadja meg magától a bűnös dolgokat, ne engedjen a kísértéseknek, mondjon le minden világi örömről és tegyen félre minden világi kívánságot és ezzel már be is állt az Úr Jézus mögé. Ez egy nagy félre értése Jézusnak. Ha ezekkel utána lehetne menni, akkor a rátermettek, erős akaratúak, csökönyösök és önmagukat megerősokolni tudók lennének Jézus követői. Nem így van. A felsorolt dolgokkal el lehet jutni egy olimpiai éremig, egy világbajnokságig, de Jézust ezekkel nem lehet követni. Valami másnak kell történnie. Jézus nem azt mondja, hogy az ember tagadja meg a kívánságait, az örömeit, vagy a kísértéseit, hanem hogy önmagát tagadja meg az ember. Ez sokkal több. Itt egy alapbeállítás megváltoztatására van szükség. Mint amikor megváltoztatják egy villanymotor forgási irányát. Eddig forgott egy irányba, de történt valami, ami miatt már pont ellenkezőleg forog. A bűneset óta az ember alapbeállítása rossz, változtatni kell rajta, mert szembe megy mindazzal, amire teremtett. Ezen változtatni kell, de nem tudja megtenni. Ha ez sikerül, akkor a felsoroltak is sikerülni fognak, sőt természetesek lesznek. Azonban erre az embernek nincs lehetősége. Az erősebbjeinek arra van, hogy eljussanak egy olimpiai bajnoki címig, vagy egy világbajnoki éremig, de Jézust az alapbeállítás megváltoztatása nélkül nem fogják tudni követni, mert nekik sem megy.

Jézus nem tesz különbséget, mindenkinek egyformán mondja, hogy aki utána akar menni tagadja meg önmagát. Nem a dolgait, hanem önmagát. Egyformán, akiknek könnyebben megy az önmegtagadás és azoknak is, akiknek nehezebben. Itt nincs különbség. Mint a töfkőzelék esetében. Van, akinek ízlik, és van, akinek nem. Az éhség csillapítására mindkettőnek megfelel. Aki jól akar lakni, annak meg kell ennie. Független attól, hogy szereti vagy sem. Ha valaki utánam akar jönni tagadja meg magát. Akkor is ha van akaratereje, akkor is ha nincs. Nem lehet másképpen. Ez a szabály!

Nézzük néhány példát:

a. Hogy volt ez Jézus esetében? Ez egy lehetetlen kérdés, mert Jézusnak nem kellett megtagadnia magát, az Ő „alapbeállítása” jó volt, nem szorult változtatásra. Hozzá közelebb állt születésétől, fogantatásától fogva a szentség és a tisztaság, mint a bűn sötét cselekedetei. Ő büntelenül és tisztán jött erre a világra, neki nem kellett változnia.

b. Pál esetében más a helyzet. Jól látni az életében, hogy Jézust üldöző, a keresztényeket megfélemlítő ember volt, akit a Damaszkuszi úton megállított az Úr és miután földre esett és megvakult, a Krisztussal való beszélgetése során megértette, hogy változnia kell, mégpedig olyan módon, amire önmagától nem képes. De az Úr jelenléte meggyőzte arról, hogy úgy, ahogy van, nem folytathatja tovább. Ráutaltságában és ámulatában ezt mondta: „*Mit akarsz Uram, hogy cselekedjek?*” Ezt a fordulatot nevezik azóta is pálfordulásnak. 180 fokos fordulat, ami emberileg elképzelhetetlen lett volna, mégis az Úr elvégezte.

c. A ma élő ember esetében sem lehet másképpen, csak az Úr Jézus akaratából. Jó tudni, hogy az Ő akarata az, hogy minden ember utána menjen. Nem csak a tanítványokhoz beszélt, hanem a sokasághoz. Halálával és feltámadásával lehetővé tette azt, ami korábban elképzelhetetlen volt de az Ő erejével lehetséges lett. Jézusnak engedni senkinek sem könnyű, mert a bűn mindenkit visszatart tőle. Ebben nincs tehetséges ember. Jézus után menni, mindenki számára egyformán elhatározás kérdése. Nem rajta múlik. Akarja az ember, vagy sem. Ő kész vezetni mindenkit, aki utána akar menni.

Ha már megtörtént a változás, az alapbeállítás meg lett változtatva, akkor legyen az ember Jézus után járva kitartó. Ahogy a Jak.1:4-8 mondja:

„A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogvatkozás nélkül. Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik neki. De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hany. Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól; A kétszívű, a minden útjában állhatatlan ember..”

Sokan gondolják magukról, hogy Jézus követői, mert nincs az életükben nevezetes bűn, de jó, ha megvizsgálja magát az ember, hogy alapjaiban megváltozott életet él e, vagy csak a látszat és az emberi ereje tartja abban az illúzióban, hogy Jézus vezeti.

2. Ha valaki én utánam akar jönni, vegye fel az ő keresztjét

A Mt.10:38 így idézi Jézus szavait: „*És aki föl nem veszi az ő keresztjét és **úgy nem követ engem**, nem méltó én hozzám.*”

- Milyen keresztéről van szó? Olyanról, amit az Úr Jézus vett fel a Golgotára menet. Amit önként vett fel, ami nehéz volt, nyomta a vállát, amit nem tett le, hanem élete végéig hordozott. Máté azt teszi még hozzá, hogy így méltó Jézus után menni. Egy céltudatos sportoló is le kell mondjon sok számára fontos kedvteléséről a siker érdekében amit el is várnak tőle azok, akik az ő eredményességébe energiát és időt fektetnek. Nem a lemondások miatt lesz méltó az ember a kereszt hordozására, hanem a lemondások adnak helyet az ember vállán a keresztnek, ami hordozása méltó Krisztushoz. A betegség, a szegénység, a rossz szomszéd elviselése, vagy a rossz gyerekekkel, unokákkal való bajlódás stb., nem a kereszt hordozása, mert ezeket nem önként vette fel az ember és nem is teheti le. Jézus követésében a kereszt élete végéig nyomja az ember vállát, de letehető.

- Noé Istennel járt és nem kis terhet vett a vállára. Isten parancsára bárkát épített, amivel gyakorlatilag a világ megmentésében vállalt szerepet Isten kezében. Nem lehetett könnyű elhordozni az emberek gúnyolódását, okoskodását és értetlenkedését, amikor látszólag teljesen indokolatlanul és szokatlan helyen épített bárkát. Akkor ez jelentette az Istennel való járást, és ez az akkor érthetetlen cselekedet bizonyult az emberiség számára életmentőnek és méltónak Istenhez.

- Jézus élete és viselkedése Noéhoz hasonlóan eltérő volt a többi emberhez képest. Neki is az volt a legfontosabb, hogy az Atya akaratát vigye véghez, még az élete árán is. Ennek volt része földi élete végén a kereszt, aminek a hordozását nem azért várja el a hívő emberektől, mert azt akarja, hogy ha

neki szenvednie kellett, akkor a mai hívők se ússzák meg, hanem azért, mert ez méltó őhöz. Nem kötelező, de aki utána akar menni, fel kell vegye a keresztyét, mégpedig azt, amire Ő mutat rá. Ő nem csak a kereszthordozásban akarja, hogy kivegye a részét az ember, hanem az ezzel járó dicsőséget is meg akarja osztani.

- Láthatjuk, hogy Pál életében is milyen fontos volt, hogy azt tegye, amit az Úr vár tőle. Ennek érdekében félre is tett mindent, hogy méltó legyen az élete Kr.-hoz.

„De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nékem, csak hogy elvégezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyosságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliomáról.” (Ap.csel. 20:24)

Fontos, hogy az ember beszéde, viselkedése, gondolkodása megtérése után megszelídüljön, kellemes legyen, de ami még fontosabb az a keresz felvétele, ami a Kr. népe érdekében végzett szolgálat. Mindegy, hogy imádkozás, takarítás, ajtónállás, presbiteri, technikus, vagy igehirdetői szolgálat, fontos, hogy az Úrtól legyen. Ő mutasson rá, hogy mi az, amit az embernek szán. Nem számít, hogy ezzel meg kell alázkodni, vagy éppen képességeihez mérten túl nehéz a feladat, mert Ő kiegészíti a hiányosságokat és a lehetetlent is lehetségessé teszi, csak vegye fel az ember. Szomorú, hogy régen megtért férfi testvérek, akik a világban az emberek között hasznosan forgolódnak, Isten népe között nem keresik a helyüket, el vannak a gyülekezetek utolsó soraiban és igyekeznek láthatatlanok lenni. Az természetes, hogy aki frissen megtér, első néhány alkalommal beül a gyülekezet hátsó padjaiba, de amikor még évek múlva is ezt teszi, vagy időközben ül hátra, annak oka van. Jobb, ha megvizsgálja magát, mert lehet, hogy pont azért húzódik el, mert nem akarja az Úrtól elvenni, amit neki szán. A szolgálat ma az Ő keresztye, amit vállalhatunk és amivel méltó életet élhetünk. A szolgálatunkkal nem csak megkegyelmeztettek lehetünk, hanem kegyelmet hordozók/hirdetők is.

3. Ha valaki én utánam akar jöni, kövessen engem.

- Máshogy nem lehet követni, csak ha utána megy az ember. Hogyan? Csakis lépésről lépésre lehet valakit követni. Mindig utána menni. Sohasem kilengve, vagy megelőzve. Ahogy egy túravezető után kell menni a sötét erdőben. Látó és hallótávolságon belül. Csak oda lépni, ahová Ő is lépett. Ő nem lépett be a szenvedélyek, vagy a hamisság területére, sem az engedetlenség területére és még lehetne sorolni.

Azt mondtam, hogy nem megelőzve. Lehet Jézust megelőzni egyáltalán? Bizonyos értelemben igen! Úgy, mint egy túravezetőt a túrázók. Egy idő után elbábják magukat és nem figyelnek a vezetőre, elmennek mellette. Az önbizalmuk figyelmetlenné teszi őket és előznek. Így jár az ember, aki jobban szereti az embereket, mint Jézus. Aki félreteszi az ő szentségét és csak a kegyelmét tartja szem előtt. Aki pl. többre tartja a gyereknevelésben az éppen divatos szokásokat, mint Isten útmutatását. Vagy aki a Római levéllel szemben természetesnek és kívánatosnak tartja a homoszexualitást és a paráznaságot. Az elválást és az újraházasodást. Ezek mind előzési hajlamról tesznek bizonyosságot, amit az ember lelkével együtt meg kell tagadni. Jézus nyomában lépkedve, őt hallva ezek a dolgok mind a helyükre kerülnek.

- Pál apostol ezt mondja az 1Kor.9:20-27-ben: *„ Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek. Mindaz pedig aki pályafutásban tusakodik, mindenben magát irtet; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant. Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki nem levegőt vagdos; Hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.”*

Pál követte Jézust! Nem maradt le és nem előzte meg. Csak követte és azt tanácsolja az embereknek az 1Kor.11:1-ben, hogy : *„Legyetek az én követőim, mint én is a Krisztusé.”*

- Milyen követői vannak ma Jézusnak? Olyanok, akik megtagadják magukat, felveszik az Ő keresztyét és követik? Jézus szavai szerint akik ezeket nem teszik meg, azok meg akarják tartani az életüket és éppen emiatt fogják elveszíteni.

Jézus egyik zárógondolata: *„Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt”*

- Milyen az, amikor valaki meg akarja tartani az életét?

- a.** Nem tagadja meg magát, mert nem akarja! Más akar, fontos neki a saját lelke, egója, akarata.
- b.** Nem veszi fel a keresztyét, mert nem akarja! Más akar, a sátánnak akar szolgálni, mert két úrnak egyszerre nem lehet.
- c.** Nem követi Jézust, mert nem akarja! Más akar, szeretne inkább előtte menni, vagy nélküle.

Jézus másik zárógondolata: *„Valaki pedig elveszti az ő életét én érettem és az evangéliomért, az megtalálja azt”*

- Milyen az, amikor valaki el akarja veszíteni az életét (az evangéliumért)?

- a.** Megtagadja magát, az akaratát és az egóját, mert tudja, hogy ezzel helyet ad Jézusnak az életében.
- b.** Felveszi a keresztyét, amit Istentől kap, mert tudja, hogy ez az új életének kötelessége.
- c.** Követi Jézust, mert nem akar eltévedni, mindig vele akar lenni.

Az én zárógondolatom az igéből: *„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?”*

Ámen

2022-02-15